

Auditori de Sant Francesc

PATRIMONI CIUTADÀ Quan passegem pel barri vell, podem topar amb edificis d'un cert valor patrimonial que estan en un estat d'abandonament que els fa passar desapercebuts, com l'antiga església de Sant Francesc. Ara està sense culte i durant els anys vuitanta va ser utilitzada com a auditori de l'Orfeó Manresà.

Foto: Francesc Rubí

És un temple del segle XVII en estil barroc, dissenyat per l'arquitecte dels frares mínims Joan Font el 1638 i modificat el 1885 en estil historicista neoromànic per Bernat Pejoan i Sanmartí. Es tracta de l'església del convent de frares franciscans situat just a l'extrem sud-oest del recinte murallat de l'època. És un edifici de planta rectangular que ocupa una cantonada i presenta dues façanes. L'estructura interna està formada per una gran nau principal amb cinc arcs torals i voltes de quatre punts entre ells. Als laterals hi ha capelles amb voltes d'aresta. Al tester hi ha el cor, que comunica amb el trifori aixecat damunt les capelles. L'absis és semicircular amb cambril. La façana principal està formada per un cos més elevat i dos de laterals simètrics que es corresponen a l'estructura interna de l'edifici. L'element més característic és el pòrtic d'accés amb tres grans arcs de mig punt, al damunt dels quals hi ha els finestrals i les arcuacions cegues en el capcer i en la línia divisòria del primer pis dissenyats per Pejoan en estil neoromànic. Artísticament, destaca el portal de segle XVII dins de l'atri. La façana lateral és gairebé cega.

La construcció de l'església i del convent comença el 1638, el 1641 s'hi instal·len els religiosos mínims franciscans i el 1683 es beneeix l'església. Amb la desamortització de 1835, els monjos abandonaren el convent i el 1848 és ocupat pel col·legi de noies de les germanes de la Companyia de Maria. El 1885 la façana de l'església va ser remodelada per Bernat Pejoan i, poc després, va ser incendiada i va quedar força malmesa durant els fets revolucionaris de la Setmana Tràgica de 1909, fet que ha obligat a refer-la en gran part. Amb aquest incendi es van perdre les pintures murals del pintor Francesc Morell. L'auditori està protegit de manera parcial pel catàleg de patrimoni de Manresa, per la seva importància històrica i artística.

PER SABER-NE MÉS:

- SARRET I ARBÓS, Joaquim (1924), "Història religiosa de Manresa", volum IV de la "Monumenta Historica Civitatis Minorisæ", Impremta i Enquadernacions de Sant Josep, Manresa.

- JUNYENT, Francesc (1994), "El patrimoni històric i artístic (Dels orígens als nostres dies)", dins de la "Història Gràfica de Manresa", Parcir Edicions Selectes, Manresa.